

UVODNIK

Dvojna številka revije *ANALI PAZU HD* prinaša pet prispevkov iz različnih znanstvenih področij.

Avtorja prvega prispevka se ukvarjata z aktualno temo vračanja v tujino preseljene proizvodnje nazaj v matične države. Predstavljeni so empirični podatki, pridobljeni na velikem vzorcu evropskih proizvodnih podjetij, ki kažejo, da je bilo v preteklih letih takšnega vračanja malo. Še najbolj pogosto je bilo pri proizvajalcih končnih izdelkov iz visoko tehnoloških sektorjev. Na splošno podjetja kot razlog navajajo izgubo fleksibilnosti, izgubo kakovosti izdelkov (oboje predvsem v primeru vračanja iz azijskih držav) in nezasedene kapacitete doma.

V drugem prispevku se avtor ukvarja s sodelovanjem Slovenije in Kitajske. Na podlagi preučitve podatkov in statistik sodelovanja od navezave diplomatskih odnosov med državama leta 1992, avtor ugotavlja največje povečanje sodelovanja v zadnjih petih letih in zaključuje, da je to posledica aktivnosti Slovenije v Platformi 16+1 in Pobudi pas in cesta. Poudari tudi pomen pomorske svilne poti in zaključuje s potrebo po vpostavitvi kopenske povezave s hitrimi vlaki med Kitajsko in Evropo.

V tretjem prispevku avtorja preučujeta vpliv digitalizacije na trg dela in socialno varnost zaposlenih. Ugotavljata, da se na delovnih mestih vse bolj povečujejo tako časovni pritiski kot tudi obseg dela, prav tako nove tehnologije vodijo v vse pogostejše zahteve po stalni dostopnosti. Posledica vsega tega je povečevanje psihosocialnih dejavnikov tveganja v delovnem okolju. Čeprav ima uporaba digitalne tehnologije tudi določene prednosti (na področju ergonomije in varnosti ter zdravja pri delu), pa po drugi strani poslabšuje telesno in duševno počutje zaposlenih, saj slabo vpliva na spanje, povzroča anksioznost in depresijo itd. Avtorja zaključujeta, da je neupoštevanje navedenih nevarnosti znak šibkega upoštevanja družbene odgovornosti vplivnih ljudi in njihovih organizacij, vključno z vladnimi organi.

V četrtem prispevku se avtorica ukvarja z vprašanjem pomena izobraževanja, ideje univerze, reforme univerzitetnega študija. Pri tem ugotavlja, da se v okviru evropske skupnosti govori o investicijski državi in ne več o socialni državi. Prav tako ugotavlja, da se poudarja individualizacija in ne več družba, saj družbe kot take naj ne bi več bilo. Avtorica pri tem kritično ovrednoti bolonjsko reformo študija, opozori na izrinjanje humanistike, temeljne za izobraževanje intelektualcev, iz študijskih programov in poudari, da je filozofija sinonim za humanizem.

Na področje izobraževanja posega tudi zadnji prispevek, v katerem avtor prikaže nastanek Platonove šole, osvetli ključne vidike delovanja Akademije in obravnava način oziroma sokratsko metodo poučevanja ter raziskovanja pod Platonovim vodstvom, ki je temeljila na razpravi. V prispevku se nato osredotoči na pomen odnosa med učiteljem in učencem ter spodbujanja specifičnih nadarjenosti kot osrednjega pristopa, kar predstavi skozi Nietzschejevo kritiko demokratičnih izobraževalnih ustanov.

Upam, da bodo prispevki, objavljeni v številki revije, ki je pred vami, spodbudili vaše zanimanje za teme, ki jih obravnavajo in razpravo o njih.

dr. Darja Senčur Peček
Odgovorna urednica